

# Časom testované pamätníky Božie

**57-0818, Jeffersonville, IN**  
(TIME-TESTED MEMORIALS OF GOD)

William Marrion Branham

# Časom testované pamätníky Božie

(TIME-TESTED MEMORIALS OF GOD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 18.8.1957 v Jeffersonville, IN

<sup>1</sup> ...a ako sa to odvíja cez Bibliu, tak, ako sme zobrali knihu Zjavenia a knihu Exodus a Genesis. A teraz, prišiel som domov na lov veвериčiek. Úprimne povedané. To je všetko, chcem byť úprimný. Brat Borders, kedy ty ideš? Zajtra? V poriadku. Tak my milujeme prísť domov v tomto ročnom období, tak to... Chcem si odpočinúť.

Schudol som dvadsať libier, odkedy som vás naposledy videl. Postavil som sa na váhu, keď som opustil toto zhromaždenie, vážil som stošesťdesiatpäť, a keď som sa vrátil, vážil som štyridsaťpäť. Tak, cítim sa, akoby šaty na mne viseli. Tak, stratil som veľa na hmotnosti. A jedna pani dnes, ako vychádzala, milá sestra, ona povedala, „Brat Branham, modli sa, aby som tiež mohla schudnúť.“ A tak trochu tvrdšie, tak som jej povedal, „Len poďme spolu a tvrdo kážme.“ Tak to je všetko, čo ja viem. Ja určite chcem, aby to išlo dole. Ale naše ťažkosti a skúšky sa skoro zakončia.

<sup>2</sup> Rozmýšľal som o starnutí. Viete, o dva roky budem mať päťdesiat. Ó. Pamätám sa, keď Frankie Webber vložil... On je asi o dva roky starší odo mňa. On tu vložil štvrt' dolára ako svoju obeť na narodeniny a ja som žmurkol a pomyslel som si, „Ó, Frankie Webber dvadsaťpäťročný, štvrtina zo stovky.“ Teraz je to polovica. Netrvá to dlho, či áno, ide to rovno ďalej.

<sup>3</sup> Nezostaneme dlho. Len dnes ráno, keď náš milovaný brat priniesol to pozoruhodné posolstvo, som si istý, že sme sa všetci z neho tešili, a stalo sa mi, že som rozmýšľal o niečom, keď tam on kázal. Rozmýšľal som, „Možno mi na to Pán dá nejaké miesto Písma.“ Dal som mu čítať jedno miesto dnes večer z Božieho požehnaného Slova. A teraz, ja... Budem hovoriť len zopár minút a potom sa budeme modliť za chorých, ako občajne.

A v stredu večer, túto nadchádzajúcu stredu večer, ak Pán dovoľí, rád by som začal v knihe Židom a vzal knihu Židom ako lekcii a potom možno v nedeľu ráno alebo v nedeľu večer by sme v tom pokračovali, potom nasledujúcu stredu večer by sme to možno zobrali znovu, jednoducho by sme pokračovali v tom, ako sa to odvíja cez Písmo. A sú niektoré veci, ktoré som si všimol v cirkvi, tak ako prechádzam okolo, že si

pastora, Pane. Prosíme, aby si bol s ním. A ako som si ho všimol dnes pri kázaní a videl som ho, ako sa usmieva, keď spieval tú pieseň „Moje ťažkosti a skúšky sa skoro skončia.“ Tie sestry a ako to oni spievali pod tými prístreškami a v stanových zhromaždeniach, a to sa skončí v jednom z týchto dní a potom pôjdeme do toho nádherného odpočinku.

No, Otče, požehnaj nás, ako budeme čítať Tvoje Slovo, a ako sme ho už čítali, a obživ ho v našich mysliach a srdciach a hovor ku nám dnes večer. A keď sa tá služba zakončí a my začneme odchádzať do našich domov, nech povieme, „Či neherei v nás naše srdcia, ako ku nám On hovoril na ceste.“ Pretože to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

<sup>7</sup> No, s takým skutočne dobrým evanjelizačným posolstvom, aké sme mali dnes ráno a ja som rozmýšľal, že... Viete, brat Neville hovoril o tom, ako je možné dávať deťom viacej jedla, ako je potrebné, čo sa vám môže stať. Ale teraz, dnes večer, my chceme hovoriť trochu k cirkvi. Toto je len také hovorené ku cirkvi. A ja by som chcel čítať ďalšiu časť z Písma v Novom Testamente, Matúš 24. kapitola a 35. verš, Ježiš hovorí.

### ***Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.***

<sup>8</sup> Moja téma dnes večer je „Pamätníky... Časom testované pamätníky Božie.“ A mám zopár oznamov ohľadne... Verím, že som to urobil pre... A niektorý... Tu, ohľadne zhromaždenia, ktoré začne so Židom 1. kapitola v stredu večer, ak Pán dá. No, dôvod, že to musím takto zmeniť, moje zhromaždenia, mohol by som byť na jednom mieste a On ma zavolá na iné miesto. Ja len musím ísť tak, ako ma On volá, viete. To je ten dôvod, že ja nemôžem byť ako brat Oral Roberts a tí ľudia, ktorí si naplánujú svoje zhromaždenia dva alebo tri roky dopredu a „My budeme tam.“ A tí veľkí statní mužovia viery, oni majú svoje posolstvo. Ale moje posolstvo je jednoducho, kde Boh posielal, či je to tu, alebo tam, alebo kdekoľvek to je; ja musím ísť, keď On posielal. A to sú dve odlišné služby, ale ten istý Boh, ten istý Boh.

<sup>9</sup> Včera som sa zamýšľal, ako som sa rozprával s mladým susedom, a on povedal, „Vieš, istý pastor,“ on povedal, „on je taký úžasný človek.“ Povedal, „Manželka a ja sme sedeli v našich pyžamách,“ a on povedal, „asi o jedenástej večer, on prišiel a zaklopal na dvere, povedal, 'Idem len okolo, aby som si dal s vami šálku kávy,' vidíte?“ A povedal, „On prešiel cez ulicu ku ďalšiemu susedovi a oni sa už chystali do posteľe, on tam zjedol nejaký koláč. A len...“ A potom on povedal, „Jeho—jeho... Mal malú biblickú

<sup>13</sup> Pred nejakým časom ku mne prišiel katolícky chlapec, jeho manželka od neho odišla. On povedal, „Billy, ja to nenávidím, že musím prísť ku tebe; Ja som katolík a ty si protestant.“ Povedal, „Jeden kňaz ma pred chvíľou vyhnal z môjho domu.“ A ja som povedal, „Čo sa s ním deje?“

On povedal, „No,“ on mi povedal, „Ja trochu pijem,“ a povedal, „po večeroch, ťažko pracujem.“ A povedal, „Moja manželka si myslí, že by som mal prísť každý večer a bozkať ju a objat' ju a urobiť to práve tak, ako keď sme sa chystali zosobášiť.“ Povedal, „My sme zobratí a máme zopár detí.“

A povedal, „Ak my... To je čas...“

Povedal som, „Hop, počkaj chvíľu, chlapče, mýliš sa; mýliš sa. To je tak isto, ako to bolo pred tým, čo ste sa zosobášili. Vidíš. Vždy na to musíš pamätať.“ Povedal som, „Ona má teraz štyridsať, a to je čas, keď ona skutočne potrebuje tvoju pozornosť.“

<sup>14</sup> Tak oni mali súdne pojednávanie ohľadne rozvodu a on povedal, „Neviem, čo mám robiť.“ Povedal som, „Choď, zavolaj jej. Ak by som tam išiel ja, ako protestant, ona by ma neprijala, ale ja...“ On povedal, „Ó, ona ťa má rada.“ A ja som povedal, „To... Choď len a zavolaj jej a povedz jej, že si zmenil svoju myseľ.“

A tak nasledujúceho dňa som zavolať sudcovi a rozprával som sa s ním. A povedal som tomuto chlapcovi, povedal som, „Budem sedieť rovno tam dolu pod tým pódiom, kde ťa bude sudca pretriasať. Ja sa budem za teba modliť. Nepovedz jej o tom.“ „V poriadku.“

Tak som bol tam dolu a modlil som sa, po chvíli som počul nejaké malé klopkanie, ako niečo išlo dolu schodmi, a tu oni prichádzali v objatí a usmievali sa, viete. On povedal... Ja som povedal, „No, dobrý deň.“

A on povedal, „Brat Branham, to už je nejaký čas, čo som ťa nevidel. (Áno, tridsať minút. Vidíte?) Nejaký čas, čo som ťa videl naposledy.“

A ona povedala, „Reverend Branham, dlho som ťa nevidela. Som rada, že ťa znova vidím.“

Povedal som, „Vďačka. Prečo,“ Povedal som, „vyzeráte tak zamilovane.“

„Ó, povedal, „darí sa nám dobre, či nie drahá?“ Ona povedala, „Áno, drahý.“ A ja... Ona povedala, „Prídi nás niekedy pozrieť, Reverend.“

dnes na tom cintoríne, jeden kazateľ to nedávno odfotil a priniesol a ukázal mi to, visiace reťaze nad jeho osudom... Cintorín je nádherné miesto. Ale jeho mohyla nie je nič iné ako mohyla hadov. A nezáleží na tom, dokonca až do jesene a zimy, hadi stále vychádzajú z jeho hrobu: pamätník. Bože nedovoľ, aby som kedy mal takýto pamätník, alebo ani nikto z vás.

<sup>18</sup> Tak, jednako sú tu pamätníky, veľké pamätníky. Rozmýšľam o Józuovi, udatnom bojovníkovi. Aký veľký muž to bol, ktorý vzal Mojžišovu zbroj ako vodca tých dvoch miliónov Židov. Mojžiš, ktorý bol vybraný, vyvolaný, oddelený pre službu a Józua, ktorý vošiel a zobral miesto toho muža, čo bola určite veľká vec do vykonania, aby chodil v topánkach tohto proroka, udatný bojovník, povolaný, predurčený a ordinovaný od Boha. Štyristo rokov pred tým, ako on kedy prišiel, Boh povedal, že ich vyslobodí a navštívi ich. A čo za bojovníka bol Mojžiš. Žiadny muž si nikdy nevezal Mojžišove topánky, aby ich naplnil, až kým to mohol urobiť Ježiš Kristus. A on sám povedal, „Pán, váš Boh, vám vzbudí proroka spomedzi vás, ako som ja. A stane sa, že ak nebudete počúvať tohto proroka a ktokoľvek nebude počúvať tohto proroka, bude vytáť.“ No dobre.

<sup>19</sup> No, tento veľký pamätník... A Józua prišiel dolu ku tej rieke. A potom, čo Mojžiš zomrel, Józua sa postavil na jeho miesto. A Boh bol s Józuum. A On povedal, „Posväťte sa teraz, operte svoje šaty a oddel'te sa a nepribližte sa ku svojim ženám a na tretí deň Boh niečo urobí.“

Ó, ja... Jeden z týchto večerov, alebo na nedeľných zhromaždeniach, chcem kázať na ten tretí deň a ukázať vám, aká moc je v nich—v tých troch. Spomenul som to dnes ráno v modlitbe. Každý mal tri veci, podľa čísel Biblie. No, „Na tretí deň uvidíte slávu Božiu.“ No, to malo ukázať, že on s istotou vedel, o čom hovoril, pretože on to spomenul presne v tom čase, keď sa to išlo stať. A môžem si predstaviť, ako sa Józua cítil, keď tam zostal pred všetkými tými Izraelitmi. No, jeho slovo muselo byť pravdou a tam bol zväčšujúci sa Jordán.

<sup>20</sup> Vidíte, charakter človeka sa pozná podľa jeho skutkov. Čímkoľvek ste, vaše skutky dokazujú, čím ste. Bez ohľadu na to, ako veľa svedčíte, čokoľvek hovoríte, za alebo proti, to s tým nemá nič do činenia; vaše skutky hovoria to, čím ste, to, čím ste vo vnútri. Každý skutok, ktorý robíte, ukazuje, čím ste. A vy, obchodníci, ak len látate tú prácu, viete, čo mám na mysli, práca len tak napoly, nerobte to. Ak to nemôžete robiť správne, nerobte to vôbec. Je to tak. Keď prichádzate ku Kristovi, ak sa nemôžete absolútne cakumprásk odovzdať a prísť ku Kristovi, vôbec neprichádzajte. Ale keď skutočne chcete byť kresťanom, postavte sa rozhodne a urobte to

vaše deti budú prechádzať touto cestou, že sa spýtajú, 'Čo spôsobilo, že sú tu tieto kamene?' A vy im poviete ten príbeh o tom, ako Boh zastavil Jordán.“ To je nádherná spomienka. Jedného dňa, dúfam, že sa v blízkej dobe pozriem na tieto kamene, kde ony stále stoja ako pamätník.

<sup>24</sup> Ale potom rozmýšľam o ďalšom pamätníku. Aký veľký požehnaný pamätník to bol. Potom rozmýšľam o ďalšom pamätníku. Raz, keď jedna žena urobila zlú voľbu, ona sa rozhodla nezostať v tých dobre zavlažovaných pláňach, alebo zostať v tých dobre zavlažovaných rovinách Sodomy a Gomory a byť spoločenskou a žiť, ako ostatné z tých žien, ktoré boli v tých dňoch... Ona neurobila tú dobrú voľbu ako Sára, ktorá zostala v tých neúrodných krajoch; ona len držala Božie Slovo vo svojom srdci. A ona bola poslušná a milá ku svojmu manželovi, až tak, že ho nazývala svojím pánom. A to je to, kde Boh prišiel dolu s dvoma anjelmi a navštívil ich v stane.

<sup>25</sup> Ale pani Látová sa stala veľmi svetskou a zaneprázdnenou vecami toho sveta. A aká lekcija je to pre nás dnes, že my sa môžeme stať príliš svetsky zmýšľajúci. A ja som si celkom istý dnes, že celkovo cirkev sa stáva príliš svetsky zmýšľajúca. No, možno pani Látová to nezamýšľala robiť, keď išla tam dolu. Ona rozmýšľala, „Budem len spoločenská.“ To je v poriadku, byť spoločenský, ale neberte na seba zvyky toho sveta. Keď vy idete, choďte ako Sadrach, Mešach a Abednego a Daniel. Oni si zaumienili vo svojich srdciach, že sa nepoškrvnia, bez ohľadu na to, čo sa deje alebo dialo. Bez ohľadu na to, či zbytok cirkvi odpadol, čo sa stalo, oni mali úmysel vo svojich srdciach. A oni sú dnes pamätníkom.

<sup>26</sup> A pani Látová stojí ako pamätník. A keď jej Boh dal posledné posolstvo milosti, keď On poslal tých anjelov tam dolu a oni im povedali, že za pár hodín Sodoma a Gomora budú spálené, jednako ona nemohla zniest' tú myšlienku o zrieknutí sa jej spoločenského života, aby vyšla na púšť a žila tak, ako žila Sára, a tam vonku na púšti a mať oblečené bežné jednoduché šaty ženy, ktorá žije na planinách. Ona chcela byť v prepychu. Jej manžel sa stal veľkým mužom v tom meste. On sedával v bráne ako sudca alebo starosta toho mesta. A ona chcela tento prepych. A ona nemohla zniest' tú myšlienku, že sa vzdá týchto vecí.

<sup>27</sup> A ako ona vyšla so svojím manželom z toho mesta, ona sa stále dívala nazad, plakala a vzdychala, pretože ona sa musela toho vzdať, aby sa oddelila od toho druhu smrti. Ježiš povedal, „Ten, kto položí svoju ruku na pluh a dokonca sa obracia, aby sa pozrel nazad, nie je hoden toho orania.“ Akým druhom ľuďí by sme mali byť? Ja... On kladie svoju ruku na pluh a dokonca, nie obrátiť sa nazad, ale len sa pozrieť nazad, nie je ani hoden

Asi pred dvomi-tromi rokmi som stál na mieste, kde Egyptskí faraónovia vybudovali veľké svätyne a modly a ja... Oni mi povedali, že by ste museli kopat' dvadsať stôp do hĺbky, aby ste našli zem, na ktorej stáli tie pamätníky. Stál som tam, kde Cézar Augustus, kde Herodes a tí veľkí Rimania, a ja som išiel po ulici, a kde on zvykol chodiť dolu ulicou z paláca, a to je asi dvadsaťpäť stôp pod zemou. Tie pamätníky sú preč. Ale to živé Slovo Božie stále zostáva práve také isté a práve tak cenné. To je pamätník.

<sup>31</sup> Tak ja dnes hovorím, brat, tie veci, ktoré robíš, slová, ktoré hovoríš, ako sa správaš ku svojmu susedovi, a to, čo robíš ohľadne Krista, to bude večný pamätník. Môžeš zanechať svoj skvelý dom svojim deťom; Môžeš pracovať pre nejaké živobytie, ktoré zanecháš svojim deťom. Ale ja by som im radšej zanechal Slovo Božie, než čokoľvek iné. Tie domy pominú. To je úplne v poriadku; to je dobré. Nemám nič proti tomu. Ale nerob tieto menšie veci a nenechaj tie veľké veci nevykonané (Vidíte?), pretože to Slovo—ten dom zahynie a tí ľudia zahynú s ním; ale Slovo Božie ich vzkriesi v tých posledných dňoch a dá im znovu večný a nesmrteľný život.

<sup>32</sup> A teraz, pre vyhlásenie, ako je toto, Božie večné Slovo... Premýšľam o tejto starej piesni, ktorú sme tu pred rokmi zvykli spievať.

*Čas je naplnený rýchlymi presunmi,  
nič na zemi nezostane nepohnuté,  
Postav svoje nádeje na večných veciach,  
drž sa Božej nemennej ruky.*

*Keď sa naša púť zakončí,  
ak sme boli verní Bohu,  
Svetlý a jasný náš domov v sláve,  
naša vytrhnutá duša uvidí.*

O koľko lepšie je dívať sa na západ slnka, keď sa tvoje žily schladzujú v tvojom tele a tvoje deti stoja okolo postele, keď vieš, že máš vybudovaný pamätník, že, „Miláčik, jedného dňa ťa ocko stretne na druhej strane.“

<sup>35</sup> Boh buduje cirkev ako pamätník, pamätník Jeho obete. Kristus nikdy neprišiel na zem na to, aby zomrel nadarmo. Jeho smrť nebude nadarmo. Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Ak ľudia v tom nebudú žiť, nebudú na to dbať a neuvedomia si, aký veľký je dar, ktorý im Boh dáva, Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Skutočne, On to urobí. A keď o tom rozmýšľam a rozmýšľam o tej cene, ktorú On musel zaplatiť. No, dobre... Každý chce všetko zadarmo, chce všetko... To je ten Americký spôsob života dnes: dostať všetko, čo môžete, zadarmo. Brat, nedostaneš nič zadarmo, čo je niečoho hodné; platiš za to, čo dostávaš. Je to tak. Musíš za to zaplatiť, a to sa stáva vzácnym. A tvoje spasenie sa stáva vzácnym pre Boha. Ono stálo Jeho jednorodného Syna, aby dal večný život každému človeku a urobil ho šťastným dnes večer a aby žil pre veci, pre ktoré je užitočné žiť. Nie kvôli zanechaniu niečoho našim deťom, nemôže byť zanechané žiadne väčšie dedičstvo, než spasenie od nášho Pána Ježiša. Samozrejme, nie je.

<sup>36</sup> No, veľké ceny sú platené. Testovanie časom sa musí odvíjať. To sú časom testované pamätníky. A jediný pamätník, ktorý bol kedy správne otestovaný, je Božie Slovo. Ó, neveriaci sa ho snažili odstrániť. Oni urobili všetko, čo mohli, ale Ono nikdy nepominie. Ono nemôže nikdy zlyhať. Abrahám, keď on prijal pamätník Boží, „Budeš mať dieťa skrze túto ženu Sárú,“ on tomu veril dvadsaťpäť rokov z celého svojho srdca a zapieral všetko, čo bolo proti tomu, pretože on vedel, že Boh dodrží Svoje Slovo. Neveriaci dnes povstávajú a snažia sa pošpiniť Bibliu. Pred tým, ako by ste mohli zastaviť Bibliu, museli by ste zastaviť čas, pred tým, ako by ste to mohli urobiť. Každé ateistické dielo, alebo ateisti, všetci komunisti, a čímkoľvek oni sú, každý Budha, každý Jain a každý Mohamedán musí každý deň vydávať svedectvo o narodení Ježiša Krista. Zakaždým, ako podpisujete list (amen), zakaždým, ako píšete dátum, vy svedčíte, že Boh poslal Svojho syna pred tisíc deväťsto päťdesiatimi rokmi. Brat, nemohol by si to robiť, to by nikdy nemohlo byť. „Nebo a zem pominú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“

<sup>37</sup> Pred nejakým časom som bol v New Yorku, išiel som na malý ostrov k Soche Slobody, ktorú darovala Francúzska vláda pre mnohými rokmi Spojeným štátom. A v tej ruke je fakľa. Išli sme hore ku tej ruke. Je tam okno a tam, kde svieti to veľké svetlo, som si všimol, že dolu po strane bola skupina malých vrabcov a oni všetci boli mŕtvi, ležali tam po tej strane. A ja som povedal tomu sprievodcovi, „Čo je to tam za vrabce? Zabila ich elektrina?“ Povedal, „Nie, pane, my sme ich ešte dnes ráno nepozbierali.“ Povedal, „Minulú noc bola búrka, veľká búrka sa tu prehnala plážou.“



On povedal, „No, títo veľkí architekti, ako sú Americkí architekti a architekti z celého sveta, stavitelia mostov, oni prišli sem a obávajú sa tej práce.“

On povedal, „Ale, pane, ja sa tej práce nebojím. Beriem ju.“ On povedal, „Uvedomujem si, že mám celosvetovú povest' ako staviteľ mostov, ale ja dám do stávky svoju povest', pretože ja to môžem postaviť.“

<sup>42</sup> Ó, on mal víziu. Pred tým, ako môže človek získať reputáciu, on musí mať víziu toho, čo robí. Ó, nech je požehnaný Pán. To je ten dôvod, že vy—je nebo, do ktorého máme ísť. To je ten dôvod, že my môžeme mať povest' ako Kresťan. Vieme, aký materiál je v tejto budove. Je to tak. Krv Ježiša Krista je v tejto budove. Je to tak. Jeho kropiaca Krv zmyla všetok hriech. On ma vzal zo slepých uličiek pekla a učinil ma Svojím služobníkom; potom ja v Neho verím. Tak, prešiel som zo smrti do života a každý veriaci to urobil, pretože oni mali dôveru a verili v tohto veľkého Staviteľa, v tohto veľkého Architekta.

<sup>43</sup> No, keď to ten človek urobil, tá prvá vec, ktorú urobil, aby si bol istý, že má pravdu, on išiel tam dolu a povedal, „No, pred tým, ako začneme s týmto mostom, musíme sa dostať na pevný základ. Musíme.“ On vedel, že tam dolu pod tým pieskom, pod tou hruďou zeme, ktorá tam bola, bola pevná skala. Čo on urobil, len zobral veľké pumpy a dostal ich tam a položil tam dolu veľké rúry a odsal ten sypký piesok s týmito pumpami až kým to odsal úplne dolu, ku pevnej skale. Keď sa dostal na skalú, zakotvil tam tie veľké kotevné skrutky a mal to pripravené. A on to odsal odšadiaľ.

<sup>44</sup> A potom išiel a zhromaždil okolo seba najlepších architektov, ktorých mohol nájsť, najlepších vedcov, najlepšie vybavenie. Objednal a priviezol oceľ na svoj most. Keď to urobil, on by nepoložil jeden kúsok ocele, ani jednu skrutku, až kým nebola vedecky otestovaná, aby videl, či tam v tom je nejaká bublina, aby videl, či sú tam nejaké malé vzduchové bubliny, kde to v zliievárni urobili a formovali, aby videl, že to bolo správne otestované. Ó, aký to bude pamätník jeho povesti ako staviteľa mostov.

<sup>45</sup> Ak on išiel do toho s takými ťažkosťami, aby si bol istý, že ten most bude bezpečný, do akých veľkých ťažkostí išiel Boh, aby si bol istý, že táto cirkev bude spasená? Tak veru. Je pamätník smrti Kristovej; to je Jeho cirkev. Niektorí ľudia tak nechcú žiť; niektorí ľudia budú. Ale to je čas testovania; Boh dnes testuje ľudí pre Svoje pamätníky. Veľakrát ľudia hovoria, „Ó, som tak pokúšaný.“ Nech je požehnané Meno Pánovo za pokúšenia. „Keď som slabý, vtedy som silný,“ povedal Pavol. „Každý syn,

<sup>49</sup> Na ten veľký pamätný deň, keď oni išli—keď tie dve strany... Oni začali z obidvoch strán; keď sa stretli v strede tej zátoky, ten muž, ktorý to staval, on povedal, „Nikoho sa nespýtam...“

Tí architekti stáli všetci dookola a povedali, „Hneď, ako nejaká vibrácia narazí na ten most, on hneď spadne. Bude to nebezpečné.“

Žiadna poisťovňa by mu to nepoistila. On nepotreboval žiadnu poisťovňu; on povedal, „Môj most vydrží.“ On mal dôveru. No, on ho musí testovať, pretože jeho povest' je v stávke. Určite je. A ak to vydrží, to bude pamätník. To je ten dôvod, že ja viem, že ten starodávny Boh, to srdcom precítené spasenie vydrží. Je v tom Kristova povest'. On nám nedá len niečo, aby sme z toho vybudovali cirkev, žiadnu ľudskú teológiu, nie na základe nejakej skúsenosti zo školy, alebo vybudovať nejaký seminár, ako oni chceli dnes ráno vyučovať kazateľov. Skutočný kazateľ prichádza zo seminára Božej milosti, Boh povoláva. A to je testované časom. Ten most bude... Ten starý básnik povedal, „Moja kotva drží za oponou, v každej veľkej búrkovej víchrici, moja kotva drží za oponou.“ My nevieme, čo to drží, ale niečo to drží. Je to tak. Ona je zakotvená tam v nebi. A je lano spasenia, ktoré drží ľudské srdce tak, že človek, ktorý sa kedy znovuzrodil, prešiel zo smrti do Života, aby všetci diabli z pekla nemohli spôsobiť, že on bude o tom pochybovať. Je niečo, čo drží tam vo vnútri. Nech sa kymáca. Nech sa chveje. Amen. Ona bude držať zakaždým, pretože je v Kristu Ježišovi.

<sup>50</sup> Potom ten muž povedal, „Nebudem sa už nikoho pýtať.“ Ale povedal, „Pôjdem ja sám.“ Starosta toho mesta vyšiel von a povedal, „Pane, ja mám istotne dôveru vo váš most.“

On povedal, „Ak máte dôveru v môj most, nasledujte ma.“ V poriadku, otestujte ho. Ten starosta povedal, „Moje auto tam bude v to určité ráno; ja pôjdem s vami.“ Zavolali zo železničnej spoločnosti a povedali, zavolali a povedali, „Pane, máme dôveru vo váš most, budeme mať...“

Povedal, „Ak máte dôveru v môj most, privezte štyri plné lokomotívy, postavte ich na most. Vy máte dôveru, nasledujte ma. Ak veríte, že je to otestované a skúsené, veríte tomu, poďte, poďte so mnou.“

<sup>51</sup> A mnoho z tých ľudí mu napísalo listy, aby videli jeho odvahu. To je to, čo ľudia hľadajú, človeka s odvahou, nie niečo, čo je raz také a raz onaké. Ak si myslíte, že si vystačíte s chodením do cirkvi a tým, že raz za čas poviete amen a trochu zakričíte, zapíšete svoje meno do knihy a idete naspäť a žijete ako diabol, vaše vlastné skutky dokazujú, kým ste. Váš

konca tej cesty. Amen. Časom testovaný materiál: „Na tejto skale,“ nie na nejakej skale fanatizmu, nie na kope emócií, nie na kope cirkevnej teológie, nie na nejakej denominácii, ale „na tejto pevnej Skale (Kristovom Slove) Ja vybudujem Svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu.“ Ona tam bude; to bude pamätník Jeho milosti v prítomnosti anjelov.

<sup>56</sup> Keď sa ho anjeli jedného dňa spýtali, „Prečo ideš na zem?“, On príde naspäť a predstaví cirkev bez vady, bez poškvrny, bez vrásky. Tam je ten materiál. Tam je tá vec, Jeho povest'. On to musí urobiť. Ten staviteľ mostov musel vybudovať ten most. On to musí urobiť, alebo inak stratí svoju povest'.

Kristus bude mať cirkev. A On to musí urobiť, pretože On prišiel na zem a stal sa telom a prebýval medzi nami a stal sa hriechom, aby sme sa my mohli stať spravodlivými. On sa stal nami, aby sme sa my, skrze Jeho milosť, mohli stať Ním. On prišiel, aby sa postavil na naše miesto ako hriešnik, aby sme my mohli mať Jeho miesto ako synovia a dcéry Božie v prítomnosti Jeho Majestátu. Čo za milosť Božia. Ako by sme mohli povedať, že tie slová nie sú správne. „Nebo a zem pominú, ale moje slová nikdy nepominú.“

Pred niekoľkými večerami, jeden malý Indiánsky chlapec, slepý, odvtedy, ako mal tri alebo štyri týždne, prijal svoj zrak, normálny, potom odišiel z pódia. Čo to bolo? To bol časom testovaný pamätník moci a milosti Ježiša Krista. Nech je požehnané Jeho sväté Meno. Časom testovaný, skúšky, problémy, trasenia a tiahnutie, to je len na to, aby to vo vás našlo tie vzduchové bubliny, aby sa ukázalo, či tam nejaké sú. To je Boh, ktorý s vami trasie a skúša vás.

<sup>57</sup> Pred nejakým časom, ten veľký Cezar Augustus, po veľkom a slávnom boji, a vyhral veľké víťazstvo, oni mu išli nachystať veľkú oslavu v Ríme. A on im povedal, „Chcem nejakého muža, ktorý by sa viezol, hodného muža, aby sa viezol po mojom boku, zatiaľ čo robím toto.“ Povedal, „Chcem nejakého muža, ktorý by zdieľal tieto požehnaná so mnou.“

A všetci tí... To sa roznieslo po tábore. Všetci dôstojníci si upravili svoje chocholy a naleštli svoje meče a spravili, že ich brnenie sa skutočne lesklo a všetko a nacvičovali si vzpriamený postoj v určitom pozdrave svojmu kráľovi a tak ďalej.

A každý jeden vykročil so svojím brnením pred sebou, ako sa on tam vonku posadil na svoj trón a pozoroval. A tam prichádza dôstojník so svojím veľkým krásnym našuchoreným chocholom, zastal a vykonal svoj

to rozochvelo to poslucháčstvo, keď on spomenul „Úžasná Milosť.“ A keď sme sa dostali do toho určitého verša, „Cez mnohé nebezpečenstvá, námahy a pasce, som už prešiel; bola to milosť, ktorá má bezpečne priviedla až potiaľto, to je milosť, ktorá ma vezme ďalej.“ Ó, to rozochvelo srdcia ľudí. Veríme, že to bolo v línii s tým posolstvom dnes večer, že to bolo testovanie časom. „Cez nebezpečenstvá, námahy a pasce.“ To malo pomôcť Kresťanovi, tomu, ktorý teraz skúma samého seba a vie, že on stál verne, skrze milosť Božiu. Malo to priniesť hanbu tým, ktorí majú pády a hore-a-dole a nestarajú sa a strácajú život, ó, Bože, dokonca žiadna jazva z boja, ktorá by ukázala boj...

Modlíme sa dnes večer, Pane, aby si posvätil cirkev Tvojou svätou Krvou a vyčistil všetky tie dutiny a všetky tie slabé miesta a všetky zlé závitky. Prejdi znovu cez ten stroj a preklep ich, Pane, a urob ich materiálom. Ó, večný a požehnaný Otče, vypočuj modlitbu Tvojho služobníka.

<sup>62</sup> A zatiaľ čo máme sklonené naše hlavy, ak by tu dnes večer bola taká osoba, ktorá by cítila, že Boh ťa vo Svojom čase testovania nikdy nenašiel verného/nú, na mieste povinnosti... Keď povstávajú argumenty, alebo vhupeš rovno do nich a máš v nich účasť? Keď povstávajú hádky, keď ľahostajnosť, keď prichádzajú rozdiely v cirkvi, či sa postavíš na stranu s kultami a spolkami a takto ďalej? Či počúvaš na ohováranie na uliciach a naokolo na tých miestach? Ak si skutočne toho vinný, bol si prefúknuť diablovými vzduchovými bublinami. Poďme dnes večer naspäť do tej pece a budme znovu pretavení a vyjdime von tak, že už nebudú v nás. Nech Boh na nás nareže závit a pripraví nás pre tento veľký most, aby bol vychvátený. Ak je tu taká osoba a chcela by byť spomenutá...

<sup>63</sup> Poviete, „Brat Branham, ako môžem vedieť, že tento nesmrteľný, večný pamätník bude stáť?“ Budem vám citovať Jeho Slovo podľa Jána 5:24. „Ten, kto čuje Moje Slovo (nie „chodí do mojej školy.“) Ten, kto čuje Moje Slovo a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má večný život a nikdy nepríde na súd; ale prešiel zo smrti do Života.“

Či môžete počuť Jeho Slovo, ako vás volá dnes večer? Ak môžete a chcete byť spomenutí v modlitbe, zodvihli by ste svoju ruku, povedzte, „Brat Branham, len sa za mňa pomodli. Chcem byť tým správnym druhom materiálom, aby som vtedy, keď Kristus vyvádza Svoju cirkev, nebol...“ Nech ťa Boh žehná, pane. „Nebudem neistý ohľadne toho. On ma umiestni rovno do cirkvi.“ Nech ťa Boh žehná, mladý muž. No... Nech ťa Boh žehná, sestra. „Chcem byť...“ Nech ťa Boh žehná, brat. „Chcem byť tým správnym druhom materiálom.“ Nech ťa Boh žehná, maličky, tam vzadu. Nech ťa Boh

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2013.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: [info@vecerne-svetlo.sk](mailto:info@vecerne-svetlo.sk)

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke



**www.vecerne-svetlo.sk**

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

